

Mogens Fog: Ogsaa jeg maa beklage den korte Tid, der har været til Udvalgsbehandlingen af dette Forslag. Havde Tiden været mere rundeligt tilmaalt, nærer jeg ikke Tvivl om, at det var lykkedes mig at overbevise Flertallet af Udvalgsmedlemmerne om det sagligt forsvarlige og rigtige i at optage i Sygehusraadet en Repræsentant for Undervisningsministeriet. Nu er det mit Haab, at denne Ændring maa kunne gennemføres, naar Loven kommer til Revision i Samlingen 1948—49. Samtidig ønsker jeg ogsaa at understrege, at de Spørgsmaal, som Udvalget af 1939 ikke naaede at faa løst, bør tages op til en bred Behandling i et alsidigt sammensat Udvalg, saaledes som jeg foreslog det ved Lovforslagets første Behandling. De Ændringer, der er vedtaget i Udvalget, kan jeg paa min Gruppes Vegne fuldt ud tiltræde, og da Forslaget som Helhed betyder et Fremskridt paa Sygehusvæsenets Omraade, kan jeg ligeledes anbefale det til Vedtagelse ved tredje Behandling.

Aage Fogh: Allerede under første Behandling af Lovforslaget gjorde jeg opmærksom paa, at det Materiale, der var stillet til Raadighed, underbyggede Forslaget meget daarligt. Jeg bad derfor om Oplysninger i det Udvalg, der skulde nedsettes. Det viste sig desværre, at vi skulde have Loven gennemført saa hurtigt, saa vi i Løbet af en Dag maatte holde alle de Møder, der var nødvendige, og det gav selvfølgelig til Resultat, at Oplysninger overhovedet ikke kunde gives. Jeg gør opmærksom paa, at den foregaaende Lov paa dette Omraade, om jeg forstaar rigtigt, stammer fra 1806. Det er derfor mærkværdigt, naar der er forløbet 140 Aar, inden der skal lovgives igen, at man saa ikke kan have mere end en halv Dag til Raadighed for Rigsdagens Medlemmer til at sætte sig ind i et saa vigtigt Spørgsmaal. Jeg stillede det Forslag i Udvalget, at Ministeren skulde have Pengene for 2 Aar, og at de 2 Aar da skulde anvendes til at gennemarbejde hele dette Materiale vedrørende vort Sundhedsvæsen, alle de forskellige Organer, der griber ind i hinanden, idet jeg er klar over, at skal man naa til det rigtige her, er der en lang Række Enkeltheder, der skal bringes til at samvirke paa en fornuftig Maade.

Jeg beklager ogsaa, at det ikke var muligt at skaffe mere Oplysning om de økonomiske Forhold. Vi har end ikke set, hvilke Sygehuse der vil faa Gavn af denne Omdeling. Det, der sker, er, at vi over-

flytter 23 Mill. Kr. fra Staten til Kommunerne, dels Bykommunerne, dels Amtskommunerne, men hvordan de fordeles mellem de forskellige Kommuner, er der overhovedet ikke givet nogen Oplysning om. Jeg beklager dybt, at det er nødvendigt at gennemføre et Lovforslag paa saa spinkelt Grundlag, som der her er Tale om, og jeg understreger, at det efter min Mening i hvert Tilfælde vil være meget betydningsfuldt, om vi i Fremtiden lægger mere Vægt paa at skaffe de Oplysninger, der er nødvendige for, at Rigsdagens Medlemmer virkelig kan vide, hvad de stemmer om ved de endelige Afgørelser. Men vi erkender Urimeligheden i, at de stærkt stigende Udgifter skal bæres af et Udsnit af Landets Befolkning, og derfor ansaa jeg det for nødvendigt at gaa med til den endelige Gennemførelse af Lovforslaget. Jeg vil dog ogsaa gøre opmærksom paa, at det Materiale, vi har til Raadighed angaaende Økonomien, slutter med 1943. Vi faar at vide, at Sygehusudgifterne er steget 50 pCt. fra 1938 til 1943, men det gælder vist alle Udgifter i dette Land; der er næppe noget Omraade, hvor Udgifterne ikke er steget 50 pCt., saa det er ikke noget særegent for Sygehuse. Nu siger man, at man tror, de er steget yderligere fra 1943 til 1945, men hvor man kunde vide i Stedet for at tro, vilde det for Lovgivningsmagten være særdeles tiltalende, om man fik denne Viden fremfor at skulle bygge paa Tro.

Altsaa, jeg anbefaler at stemme for Loven, fordi det er nødvendigt at faa Midlerne ud, men jeg beklager, at vi ikke har haft bedre Oplysninger til vor Raadighed, og at det ikke har været muligt inden for Udvalget at samles om den Ordning, at Midlerne stillede til Raadighed, medens selve Materialet skulde have en videre Bearbejdning.

Stærmosø: Jeg ønsker ikke paa min Gruppens Vegne at fremkomme med Bemærkninger til selve Lovforslaget, men jeg ønsker at fremsætte en Protest mod den Maade, hvorpaa dette betydningsfulde Lovforslag jages gennem Rigsdagen. Lovforslaget blev fremsat Tirsdag den 12. Februar, det kom til første Behandling den 13. og til anden Behandling i Dag den 15. Februar, og saa vidt jeg forstaar, skal det ogsaa til tredje Behandling og ekspederes færdigt i Dag. Det var min første Tanke, at jeg vilde rejse Indsigelse mod, at Lovforslaget overhovedet kom til anden Behandling i Dag, men naar jeg undlod dette, skyldes det, at vi jo har